

articolul 108 alineatul (3) prima teză TFUE], Regatul Spaniei nu a notificat în prealabil Comisiei legea relevantă și chiar a aplicat legea, cu încălcarea interdicției de punere în aplicare prevăzute la articolul 88 alineatul (3) a treia teză CE [în prezent articolul 108 alineatul (3) a treia teză TFUE]. În plus, articolul 12 alineatul 5 din TRLIS ar trebui considerat nelegal pe fond, pentru motivul că, în temeiul articolului 87 alineatul (1) CE [în prezent articolul 107 alineatul (1) TFUE] această dispoziție nu ar fi compatibilă cu piața comună și o autorizare în temeiul articolului 87 alineatul (2) sau alineatul (3) CE [în prezent articolul 107 alineatul (2) sau alineatul (3) TFUE] iese din discuție.

În al doilea rând, în ceea ce privește consecințele pe care ar trebui să le determine constatarea caracterului incompatibil cu dreptul comunitar al unei scheme de ajutor naționale, reclamanta susține că statul membru în cauză ar avea obligația să recupereze un astfel de ajutor de la beneficiari. În această privință, reclamanta susține că acest principiu fundamental este prevăzut expres mai întâi în prima teză a articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/99 ⁽¹⁾.

În sfârșit, reclamanta arată că, în prezenta cauză, nu există niciun motiv pentru care să nu se dispună recuperarea, în lipsa încrederii legitime a beneficiarilor spanioli ai ajutorului care trebuie protejată. În această privință, reclamanta susține *inter alia* că, prin faptul că a întemeiat excepția pe care a acordat-o anumitor grupuri de investitori spanioli pe principiul protecției încrederii legitime, Comisia ar fi aplicat în mod greșit principiile generale de drept primar și precum și articolul 14 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul nr. 659/99. Pe de o parte, reclamanta susține că principiul protecției încrederii legitime nu este aplicabil beneficiarilor din cauza lipsei notificării corespunzătoare de către statul spaniol a articolului 12 alineatul 5 din TRLIS. Pe de altă parte, reclamanta arată că nu s-ar îndeplini condițiile pentru recunoașterea protecției încrederii legitime a beneficiarilor. În plus, interesul Comunității în restabilirea unor condiții echitabile ale pieței prin recuperarea ajutorului acordat ar prevala asupra intereselor individuale ale beneficiarilor în obținerea unui avantaj fiscal pentru anii trecuți precum și pentru cei viitori.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 ianuarie 2010 în cauza R 1111/2009-2;
- admiterea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235202 „ID SOLUTIONS” pentru „etichete și cutii din hârtie și carton (nu pentru identificarea persoanelor fizice); articole de legătorie; adevizi pentru papetărie sau menaj, materiale pentru artiști; pensule; mașini de scris și articole de birou (cu excepția mobilierului); material didactic sau pentru învățământ (cu excepția aparatelor); materiale plastice pentru ambalaj (neincluse în alte clase); caractere tipografice; forme de tipar” din clasa 16 și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „ID SOLUTIONS” pentru produse din clasa 16 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235202

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac și confirmă decizia atacată

Motivele invocate: reclamanta susține că cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235202 „ID SOLUTIONS” trebuie admisă în ceea ce privește înregistrarea mărcii respective pentru produse din clasa 16 întrucât „ID SOLUTIONS” are un caracter distinctiv pentru aceste produse și așadar îndeplinește cerințele prevăzute de articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 3 mai 2010 — Strålfors Aktiebolag/OAPI — (ID SOLUTIONS)

(Cauza T-211/10)

(2010/C 195/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Strålfors AB (Malmö, Suedia) (reprezentant: M. Nielsen, avocat)

Acțiune introdusă la 3 mai 2010 — Strålfors Aktiebolag/OAPI — (IDENTIFICATION SOLUTIONS)

(Cauza T-212/10)

(2010/C 195/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Strålfors AB (Malmö, Suedia) (reprezentant: M. Nielsen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în proces: Parlamentul European

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 ianuarie 2010 în cauza R 1112/2009-2;
- admiterea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235186 „IDENTIFICATION SOLUTIONS” pentru „etichete și cutii din hârtie și carton (nu pentru identificarea persoanelor fizice); articole de legătorie; adezivi pentru papetărie sau menaj, materiale pentru artiști; pensule; mașini de scris și articole de birou (cu excepția mobilierului); material didactic sau pentru învățământ (cu excepția aparatelor); materiale plastice pentru ambalaj (neincluse în alte clase); caractere tipografice; forme de tipar” din clasa 16 și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „IDENTIFICATION SOLUTIONS” pentru produse din clasa 16 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235186

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac și confirmă decizia atacată

Motivele invocate: reclamanta susține că cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8235186 „IDENTIFICATION SOLUTIONS” trebuie admisă în ceea ce privește înregistrarea mărcii respective pentru produse din clasa 16 întrucât „IDENTIFICATION SOLUTIONS” are un caracter distinctiv pentru aceste produse și așadar îndeplinește cerințele prevăzute de articolul 4 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Recurs introdus la 10 mai 2010 de P împotriva Hotărârii din 24 februarie 2010 pronunțate de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-89/08, P/Parlamentul European

(Cauza T-213/10 P)

(2010/C 195/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: P (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Concluziile recurente

- Declararea acțiunii sale ca fiind admisibilă și fondată și, în consecință,
- anularea Hotărârii din 24 februarie 2010, pronunțată de Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene în cauza F-89/08, notificată recurente la 1 martie 2010, prin care se respinge ca nefondată acțiunea sa prin care se urmăresc printre altele anularea deciziei Parlamentului European din 15 aprilie 2008 de concediere a acesteia și obligarea Parlamentului European la plata către recurentă de daune interese pentru prejudiciile pe care consideră că le-a suferit;
- acordarea pentru recurentă a beneficiului concluziilor pe care le-a prezentat în fața Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată aferente ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, recurenta solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 24 februarie 2010, pronunțată în cauza F-89/08, P/Parlamentul European, prin care se respinge acțiunea în care recurenta solicitase printre altele anularea deciziei Parlamentului European de reziliere a contractului său de agent temporar și plata de daune interese pentru repararea prejudiciului pe care pretinde că l-a suferit.

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive întemeiate pe:

- o eroare de drept și o motivare contradictorie, în măsura în care TFP consideră că luarea la cunoștință a motivelor unei decizii numai consultând dosarul său de personal ar fi suficientă și nu ar determina anularea deciziei, în pofida faptului că instituția nu a expus aceste motive nici în decizia de concediere, nici în decizia de respingere a reclamației;
- nerespectarea de către TFP: (i) a sistemului de separare a funcțiilor și a echilibrului instituțional între administrație și instanță; (ii) a articolului 26 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene; și (iii) a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, în măsura în care TFP s-ar fi substituit Parlamentului European enunțând în locul acestuia motivele presupuse ale deciziei contestate în fața TFP;